

РЕШЕНИЕ

№ 1371

гр. София, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-3 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Богдана Желявска

при участието на секретаря Ели Й. Гигова
като разгледа докладваното от Богдана Желявска Гражданско дело № 20221100101432 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе пред вид следното:

Предявен е иск от М. Б. Д., ЕГН *****, чрез адв. П. Р., съдебен адрес: София, ул. **** против ЗК „Л.И.“ АД, ЕИК ****, София, бул. „****“, с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ за заплащане на следните суми: - 30 000 лв. – частичен иск от сумата 60 000 лв. - обезщетение за претърпени неимуществени вреди от ПТП, претендирано направо от застрахователя, ведно със законната лихва, считано от датата на датата на увреждането – 10.06.2018 г. до окончателното изплащане и – сумата 2 035 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от завеждане на делото до окончателното изплащане и сторените разноски.

В исковата молба се твърди, че на 10.06.2018 г. около 13:00 ч. ищцата пътувала с л.а. марка „ФИАТ СТИЛО“, рег. № СВ **** КН, управлявано от И.С.Б., заедно с още трима човека, в посока от Старозагорски минерални бани за гр. София. Ищцата се возела на задната седалка вляво. Малко след като МПС потеглило, тя заспала и, събуждайки се в шок в линейка на път за болницата, разбрала, че, вследствие спукана задна дясна гума при скорост 117 км.ч., водачът Б. загубила контрол над автомобила, който навлязъл в затревения банкет и, при опит за излизане, се обърнал по таван.

Ищцата била закарана в УМБАЛ „Проф. Ст. Киркович“ АД, гр. Стара Загора, в Клиниката по неврохирургия, където ѝ била оказана спешна медицинска помощ. След проучване на състоянието ѝ се установило, че следва да бъде закарана със специализирана линейка за операция в Университетска болница „Св. Иван Рилски“ ЕАД - София. На 15.06.2018 г. тя е

претърпяла оперативна интервенция. Травмите в резултат на претърпяното ПТП са довели до 60% трайно намалена работоспособност, което е установено с ЕР на ТЕЛК 1983 от 10.07.2019 г.

Във връзка с лечението, ищцата е направила следните разходи: 420 лв. за специализиран медицински транспорт; 350 лв. за МРТ на прешлени в МБАЛ „Св. Иван Рилски“ ЕАД; 1 265 лв. за физиотерапия в МЦ „АРТРОМЕДИКА ЕДНО“ ЕООД, или общо 2 035 лв.

Във връзка със станалото ПТП е образувано ДП № 375 ЗМ-193/2018 г. по описа на РУ Чирпан, прекратено с Постановление от 25.09.2018 г.

В тази връзка моли съда да постанови решение, с което да осъди „ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ Л.И.“ АД, да ѝ заплати, на основание чл. 432 КЗ, посочените суми, представляващи обезщетение за претърпените имуществени и неимуществени вреди, ведно с лихви разноски.

Представила е и е изисквала писмени доказателства, поискала е разпит на свидетели и назначаване на експертизи.

В хода по същество моли съда да уважи предявения иск с всички законни последици, вкл. и разноски по списък.

Ответникът ЗК „Л.И.“ АД оспорва предявения иск изцяло по основание и размер. Претендира разноски в това число и юрисконсултско възнаграждение.

Оспорва описания в исковата молба механизъм на настъпване на ПТП.

Оспорва твърдението за изключителна вина на водача на лек автомобил „Фиат Стило“, рег. № СВ **** КН за настъпване на ПТП и на претендираните от М. Б. Д. неимуществени вреди.

Навежда довод за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалата М. Б. Д., която в нарушение на разпоредбата на чл. 137а от ЗДвП е пътувала в автомобила без да използва обезопасителен колан.

Оспорва твърдението, че в резултат на процесното ПТП за ищцата са възникнали всички описани в исковата молба като вид и характер вреди.

Оспорва твърдението за настъпили при ищцата неимуществени вреди, обосноваващи размера на исковата претенция. Счита размера на предявения иск за неимуществени вреди за неоснователно завишен и прекомерен, както и за предявен в противоречие с принципа за справедливост, прогласен в чл. 52 от ЗЗД.

Оспорва предявения иск за имуществени вреди по основание и по размер, като счита същия за недължим.

Оспорва по основание и размер предявения акцесорен иск за присъждане на лихва за забава, както и началната дата, от която същата се претендира.

Оспорва посочения в исковата молба начален момент на изпадане в забава на ответното дружество.

На основание чл. 111,6. „в” ЗЗД прави възражение за изтекла погасителна давност по отношение на претендираната законна лихва за периода преди дата 11.02.2019 г.

Представил е писмени доказателства, поискал е назначаване на експертизи.

В хода по същество моли съда да отхвърли изцяло исковата претенция, като му присъди разноски по списък. Възразява срещу размера на адвокатското възнаграждение на адвоката – повереник на ищцовата страна.

-

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните не се спори, а и от събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че на 10.06.2018 г. около 13:00 ч., на АМ „Тракия”, км. 158 + 500, в района на с. Опълченец, община Братя Даскалови, област Стара Загора, е станалата катастрофа, като л. а. марка „Фиат” модел „Стило”, рег. № СВ **** КН, управляван от И.С.Б., на прав пътен участък, при скорост 117 км/ч спукал задна дясна гума, Б. загубила контрол над автомобила, той навлязъл в затревения банкет и, при опит за излизане, се обърнал по таван.

В резултат произшествието М. Д. е получила травматични увреждания и е откарана в увреждания и е откарана в УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД, а няколко дена по – късно – в София, в УМБАЛ „Св. Ив.Рилски“ ЕАД.

За станалото е образувано ДП № 375 ЗМ-193/2018 г. по описа на РУ, Чирпан, което с Постановление от 25.09.2018 г. на прокурор при РП, гр. Чирпан е прекратено на основание чл. 199, чл. 243, ал. 1, т. 1 НПК, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК.

По делото е прието за безспорно доказано наличието на валидно застрахователно правоотношение досежно автомобила, чиито водач е причинил катастрофата - л.а. марка „ФИАТ СТИЛО“, рег. № СВ **** КН, по сключена застраховка „Гражданска отговорност” с ответното дружество по з.п. № BG/22/117001735854 с период на действие 19.06.2017 г. – 19.06.2018 г.

От заключението на *приетата по делото и неоспорена от страните СМЕ*, която съдът кредитира като безпротиворечива и съответстваща с останалия доказателствен материал, се установява, че, в резултат на катастрофата, ищцата е получила следните увреждания: - контузия на главата и гръдния кош, които реализират медико-биологичния критерий *разстройство на здравето, неопасно за живота*; - мозъчно сътресение без загуба на съзнание, което реализира медико-биологичния критерий *разстройство на здравето, неопасно за живота* и - травматично счупване в тялото на Тх 2 /2-ри гръден прешлен/, което реализира медико -биологичния критерий *трайно затруднение в движенията на тялото*. Контузията на главата и мозъчното сътресение без загуба на съзнание не могат да доведат до парализа на тялото и/или крайниците.

Счупването на прешлен може да доведе до пареза/парализа на тялото и крайниците само когато отломъци от фрактурирания прешлен и/или деформирания от фрактурата прешлен

пропагира към спиналния канал и притисне/прекъсне гръбначния мозък. При М. Д. от направеното КТ изследване в Клиника по Неврохирургия при УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД е отразено, че спиналният канал е с нормални размери и конус медуларис е с нормална позиция. Описано е линейно нарушаване на целостта на тялото на Тх 3. При извършеното МРТ и КТ в УМБАЛ „Св. Ив.Рилски“ ЕАД са отразени данни за компресионна фрактура на тялото на Тх 2 /т.е. установено е, че фрактурата е на 2-ри гръден прешлен, а не на 3-ти както е описано в УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД/ *без дислоцирани фрагменти към спиналния канал*. Оттук експертът прави извод, че получената при ищцата травматична фрактура на тялото на втори гръден прешлен не е довела до притискане на гръбначния мозък, респ. не води до парализа на тялото и крайниците.

По – нататък в заключението си вещото лице заявява, че лечението, което е проведено на ищцата в УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД е медикаментозно - Манитол, вливания, вит. С, аналгин, Никлофен, Квател и собствена инсулинова терапия. В УМБАЛ „Св. Ив.Рилски“ ЕАД на 15.06.2018 г. е предприето оперативно лечение – вертебропластика на 2-ри гръден прешлен с Cohesion Bone Cement т.е. извършено е стабилизиране на фрактурирания прешлен посредством костен цимент. При изписването от болничното заведение са дадени препоръки Д. да избягва тежки физически натоварвания. По принцип през първите 2 часа след операцията, пациентът трябва да спазва пълноценна почивка в леглото. След този период от време човек може да започне да ходи. През първите няколко седмици след вертебропластика е необходимо да се следват медицински препоръки – може да се носи специален корсет за поддържане. Не трябва да се вдигат тежести. За да се предотврати локализацията на възпалителни процеси в оперираната зона и да се намали болката, лекуващият лекар предписва подходящи лекарства. След няколко седмици пациентът може да започне да изпълнява специални лечебни упражнения, които ще помогнат за укрепване на мускулите и костите на гръбначния стълб. Съпътстващите методи за възстановяване са курсове по физиотерапия и масаж, които помагат на пациента да се почувства по-добре. Методът на вертебропластика на гръбначния стълб е ефективен и често се предписва от специалисти поради простотата на хирургичната интервенция и скоростта на възстановителния процес.

Според експерта, към момента на прегледа ищцата е съобщила, че се страхува да управлява автомобил, както и да се вози в кола. Оплаква се и от болки във врата и гръдния кош, които се явяват дори и при дълбоко вдишване. От около година се появило и изтръпване на ръцете. Съобщава, че от детските си години е със захарен диабет като е на инсулин, а впоследствие е установена полиневропатия, както и дерматомиозит. С Експертно решение № 90538/01.12.22 г. на ТЕЛК към IV МБАЛ – София – 1-ви състав на ищцата са определени 71% пожизнено трайна неработоспособност, като водещата диагноза е: Инсулинозависим захарен диабет, с очни усложнения по общо заболяване: Инсулинозависим захарен диабет; Дерматополимиозит; Злокачествен меланом на кожата, неуточнен; Счупване на други и неуточнени части на лумбосакралната част на гръбначния стълб и таза. В мотивите на решението на ТЕЛК е посочено, че *захарният диабет с неврологични усложнения и*

диабетна полиневропатия определят 71% трайна неработоспособност.

Диабетната полиневропатия е типично усложнение на диабета. То се изразява в увреждане на множество нерви, които контролират движението, сетивността и други телесни функции. Обикновено това са периферните нерви, които се разклоняват от гръбначния мозък към ръцете и дланите, краката и ходилата. Първите поразени нерви, които страдат най-често и сериозно, са най-дългите в тялото – простиращите се от гръбнака до стъпалата. В зависимост от функцията и разположението на увредените нерви, диабетната [полиневропатия](#) може да се прояви в [болка и изтръпване на краката и ръцете](#). Възможни са и проблеми с храносмилателната система, пикочните пътища, кръвоносните съдове и сърцето. При страдащите от диабет нервната система може да бъде засегната по всяко време. Понякога невропатията е един от първите или дори първият осезаем симптом на диабета и рискът от развитието ѝ се увеличава пропорционално годините живот, прекарани със захарната болест.

Дерматомиозитът е автоимунно заболяване, при които организъмът атакува мускулите, а доста често – и други вътрешни органи. При дерматомиозита се ангажира и кожата под формата на кожни обриви по различни части на тялото с виолетов отенък. Дерматомиозитът по-често се свързва със съпътстващо злокачествено заболяване (рак). Автоимунните миозити засягат жените два пъти по-често от мъжете, като най-често пациентите са на възраст между 40 и 60 години, а когато се засягат деца – то възрастовият диапазон е между 5 и 15 години. Миозитите могат да се срещат самостоятелно или в комбинация с други автоимунни заболявания. Клиничната картина: мускулна слабост – има постепенно начало и ангажира предимно мускулите на бедрата и мишниците. По-рядко могат да се засегнат гълтателната, дихателната, сърдечната мускулатура, както мускулатурата на торса; Побеляване посиняване на пръстите на ръцете, особено при излагане на студ – синдром на Рейно; Възпаление на белия дроб – интерстициална пневмония – най-често проявяваща се със задух и/или кашлица; Възпаление на ставите (артрит); Загубяване и нацепване на кожата на пръстите и дланите на ръцете (ръце на механик). Експертът е установил, че при ищцата има налична богата коморбидност и трудно биха могли отделните оплаквания да се свържат само с едно от посочените заболявания.

Като краен извод вещото лице е приел, че прогнозата след проведеното лечение е добра – налице е възстановяване здравината и целостта на фрактурирания прешлен.

Според вещото лице, към момента на катастрофата ищцата не е била с поставен обезопасителен колан, но е възможно и при поставен обезопасителен колан да се получи фрактура на прешлен.

Счупване на телата на прешлените може да настъпи по няколко механизма: -1.

Компресионни фрактури - Механизмът на получаването им е компресионен, флексионен или комбинация от двата механизма, падане от височина или пресилена флексия. Получава се леко смачкване на тялото на прешлена отпред, като средната и задната колона са напълно интактни и това определя стабилността на този тип фрактури. 2. *Взривни фрактури* - Получават се от травма, действаща по оста на гръбначния стълб от аксиалното натоварване,

при което от компресията попадат предната и средната колона. Наричат се още раздробени компресионни фрактури. Основната разлика между компресионната и взривната фрактура се състои в това че при компресионната фрактура средната колона е интактна, тъй като няма фрактура на задната стена на тялото на прешлена. При взривните фрактури се засяга, освен предната, и средната колона. Има фрактура на задната стена на тялото на прешлена и към гръбначния канал проминират костни фрагменти. 3. *Флексо-дистракционен тип фрактури* - Този тип фрактури се получава от флексия и допълнително добавена дистракция. Пропадат задната и предната колона от силите на опън, създадена от флексията и допълнително добавената дистракция отзад. Тези фрактури се наричат още фрактури от обезопасяващ колан, тъй като най-често се получават при автомобилна катастрофа от предпазния колан. 4. *Луксационни фрактури или фрактури с дислокация* - Характерното за този тип фрактури е, че има засягане на трите колони от компресията, опъна, ротацията и срязващите сили. Това води до сублуксация и дислокация.

По искане на ищцата и за доказване на претърпените от нея неимуществени вреди съдът допусна и разпита *двама свидетели*.

Свидетелката Р.М. Д. е майка на ищцата.

В показанията си тя заяви, че видяла дъщеря си, която пострадала на 10.06.2018 г. в автомобилна катастрофа, на следващия ден сутринта в болница Ктоян Киркович, гл. Стара Загора. Изпитвала силни болки. Още не ѝ била направена операция. Трябвало само да лежи по гръб, без да се върти в никаква посока. Лекарят казал, че е счупен трети торакален прешлен, но, тъй като е диабетичка, била необходима консултация, в противен случай можело да се стигне до обездвижване и парализиране. Свидетелката ѝ била придружител, престояли в болницата няколко дни. Изпитвала силни болки, правели ѝ вливания, поставяли ѝ системи. На четвъртия ден я транспортирали с линейка до болница „Св. Иван Рилски“ в София, където ѝ направили ЯМР и циментирали прешлена, майка ѝ я посещавала всеки ден. След няколко дни я изписали и Д. се прибрала вкъщи, където грижите за нея поела майка ѝ, малко по малко започнала да става. През първите около две седмици ищцата имала нужда от придружител дори за да отиде до тоалетната, а без майка си не излизала поне два месеца след операцията. Д. е изпълнителен директор на едно дружество. След катастрофата и оперативната интервенция не ходела на работа до края на годината.

Свидетелката каза, че и сега дъщеря ѝ често има Болки в гърба и ѝ изтръпват ръцете докато спи. Трябва да ходи на рехабилитационни процедури и, ако пропусне дори една, болките се засилват. Тъй като живеят заедно, майка ѝ се стреми да я облекчава, защото болките се засилват. Тя сподели още, че преди инцидента дъщеря ѝ ходела на йога, но сега е прекратила. Излизала, срещала се с повече хора, сега излиза все по – рядко.

Свидетелката Ж. Б. Б. бе разпитана по делегация от РС, Бургас.

Тя заяви, че познава ищцата, запознали са се ден преди инцидента, чрез общи приятели – на 09.06.2018 г. Старозагорските минерални бани, когато празнували рожден ден на тяхната обща приятелка Г.. Едната група гости пристигнала от Бургас. Другата, сред които била и

ищцата, от София. Запознали се вечерта в ресторанта. На другия ден св. Б. се качила в колата, в която пътувала ищцата Д., с уговорката да я оставят на отбивка за Пловдив да види брат си. Пътувала на задната седалка вдясно. М. й казала, че това по принцип е нейното място, но Б. помолила да седне там, за да ѝ е по – удобно при слизване и да не преминава през пътното платно. Свидетелката си поставила колан, но ищцата не успяла, въпреки че опитала, тъй като установила, че механизмът му не работи и не може да се закопчае. Според свидетелката, през цялото време М. Д. държала колана с дясната си ръка върху седалката до нея. Изведнъж колата рязко се завъртяла и се преобърнала три пъти, спирайки в канавката по таван. Б. била вързана с колана и висяла с главата надолу и видяла, че ищцата била под нея, в несвяст. Когато дошли лекарите от Бърза помощ, казали, че трябва много да се внимава при преместването, тъй като главата ѝ се движела много леко. Впоследствие свидетелката разбрала, че Д. била със счупен прешлен на врата. Оттогава не я е виждала. Б. каза още, че лично тя много се уплашила, дори две години не се качвала в автомобил. Според показанията ѝ, полицаите се забавили много – дошли след около час, от тях тя разбрала, че автомобилът е спукал гума и това е причината за катастрофата.

По делото бе изслушана и приета, като неоспорена от страните, *CATE*, според която механизмът на станалото ПТП е следният: На 10.06.2018 год. около 13,00 ч. лек автомобил марка „Фиат” модел „Стило”, рег. № СВ **** КН, управляван от И.С.Б., се движи от Старозагорски минерални бани към гр. София. Автомобилът е собственост на „Еспreso Кафе”, ЕООД гр. София с представител Д.В.. Пътувайки по АМ „Тракия”, на км. 158 + 500 на прав пътен участък, при скорост 117 км/ч се спуква задна дясна гума. Водачката губи контрол върху управлението на автомобила, който се отклонява надясно, навлиза в аварийната лента и, впоследствие, на затревения банкет. При опит за излизане от банкета автомобилът се преобръща, през дясната си странична част по таван и се плъзга по асфалта. Така се установява в покой между лентата за аварийно спиране и банкета. В резултат произшествието М. Д. получава описаните в СМЕ увреждания.

Според експерта, причината за настъпване на произшествието е спукване на задна дясна гума, съчетано със скорост на движение 117 км/ч, при което водачката Б. губи контрол върху управлението на автомобила.

Ищцата Д. е седяла на задната седалка, вляво зад водача на автомобила. Движението на автомобила, в случая, е било завиване надясно, след това наляво и преобръщане по таван през дясната странична част. Траекторията на движение на тялото на пътника в автомобила М. Д. при настъпване на произшествието е било наклоняване на ляво, след това надясно с последващо завъртане на тялото и преобръщане с главата надолу така, че в последния момент е сочела към тавана.

Траекторията на движение на Д. при условие, че е била с поставен предпазен колан е била почти такава, каквато е описана, само че по-ограничена вследствие на колана, който до известна степен е придържал тялото. Вещото лице подчертава, че предпазните колани са най – ефективни при челни удари, при рязко намаляване скоростта на движение, на превозното

средство. В конкретното произшествие, свързано с преобръщане на автомобила, тяхната ефективност значително намалява.

Изложеното се доказва от събраните по делото и неоспорени от страните писмени, гласни доказателства и експертизи.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното:

Предявен е иск по чл. 432, ал. 1 КЗ и чл. 86 ЗЗД са за изплащане от застрахователя ЗК „Л.И.“ АД обезщетение за претърпени неимуществени вреди на ищцата М.К. от станалото на 10.06.2018 г. ПТП, болки и страдания в размер 30 000 лв. – предявени като частичен иск от 60 000 лв., и за сумата 2 035 лв. - обезщетение за претърпени имуществени вреди, вследствие катастрофата, ведно със законните последици – лихви и разноски.

Съгласно разпоредбата на чл. 45, ал.1 ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, а според ал.2 на същия текст при всички случаи на непозволено увреждане вината се предполага до доказване на противното.

Съгласно чл.432, ал.1 КЗ увреденият, спрямо когото застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетение пряко от застрахователя.

Непозволеното увреждане е сложен юридически състав, чиито елементи при условията на кумулативност следва да бъдат налице, за да бъде ангажирана отговорността както на прекия причинител, осъществил деликта, така и на обвързания с гаранционно-обезпечителната отговорност правен субект, а именно: деяние, противоправност, вреда, причинна връзка между деянието и вредата, както и вина, независимо от нейната форма – умишъл или непредпазливост. Следователно основателността на иска по чл. 45 ЗЗД предполага установяване в съдебното производство на тези елементи, съотнесени към конкретната фактическа обстановка, твърдяна от ищеца. В настоящия случай по безспорен начин се установява наличието на всички елементи от състава на непозволеното увреждане.

Съдът намира, че конкретният размер на обезщетението следва да се съобрази с разпоредбата на чл. 52 ЗЗД - по справедливост, като се вземат пред вид всички относими обстоятелства, очертаващи действителните болки и страдания на ищцата вследствие получените от катастрофата травми.

Съдебната практика приема като критерий за определяне на справедливо обезщетение житейски оправданото и утвърденото такова за аналогични случаи, съобразени с конкретния.

В резултат на станалото ПТП на ищцата са причинени както физически, така и душевни болки и страдания – обстоятелство, което се установява от събраните и неоспорени писмени, гласни доказателства и медицинска експертиза.

Настоящият състав, като съобрази всички обстоятелства по делото, намира, че исквете са доказани по основание, а при определяне техния размер следва да се разгледа *възражението на ответника* за неговото намаляване вследствие *съпричиняване* от страна на ищцата, поради обстоятелството, че, като пътник в лекия автомобил, тя е била без поставен обезопасителен колан, и той да бъде определен съгласно разпоредбата на чл.52 ЗЗД – по справедливост от съда.

Според приетото в Постановление №4/23.12.1968 г. на Пленума на ВС понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат пред вид от съда при определяне размера на обезщетението. Безспорно е, че ищцата е млада жена, в разцвета на силите си към момента на катастрофата, и претърпените сериозни увреждания – контузия на главата и счупване на прешлен, - и силните болки, които е изпитвала, неминуемо са ѝ се отразили, както физически, така и причинявайки ѝ психически дискомфорт.

Отделно от това, според медицинското заключение, при ищцата е налице диабетна полиневропатия и дерматомиозит, които настоящият съд намира, че не са във връзка със станалото ПТП.

И, въпреки че, според СМЕ, пострадалата се е възстановила физически, тъй като е налице възстановяване здравината и целостта на фрактурирания прешлен, според показанията на нейната майка, св. Р. Д., и сега дъщеря ѝ изпитва болки и понякога те се засилват, поради което има нужда от помощ.

Съдът, обсъждайки всички доказателства по делото и, по – конкретно, приетото по наказателното дело *съпричиняване* от страна на ищцата – пешеходец на вредоносния резултат, съобразява изводите си с тях и приема наличие на *съпричиняване от страна на пострадалата 30 %*, позовавайки се на заключенията както на съдебно – медицинската, така и на съдебно – техническата експертизи, според които ищцата не е била с поставен обезопасителен колан, но фрактура на прешлен при такъв удар е възможно да се получи и при поставен обезопасителен колан. Причината за настъпване на произшествието, установена по делото, е спукване на задна дясна гума, съчетано със скорост на движение 117 км/ч, при което водачката Б. губи контрол върху управлението на автомобила

Като взе пред вид описаните по-горе и доказани болки и страдания на ищцата, техния вид, интензитет и продължителност, съдът, съобразявайки принципа за справедливост и икономическите условия в страната през 2018 г. и към настоящия момент, намира, че обезщетение в размер 50 000 лв. било адекватна обезвреда на претърпените от ищеца и доказани в производството *неимуществени вреди*. Пред вид наличието на съпричиняване в посочения размер, съдът приема, че тази претенция е основателна и доказана за сумата

35 000 лв., но, тъй като не може да присъди плюс петитум, приема, че искът следва да бъде уважен така, както е предявен - за сумата 30 000 лв.

Върху присъдената сума следва да бъде присъдена и законната лихва, считано от дата на катастрофата - 10.06.2018 г. до окончателното изплащане.

По отношение на претенцията за имуществени вреди съдът намира следното:

Предявената претенция за сумата 2 035 лв. представлява разходи за лечение вследствие причинените ѝ вреди, за: специализиран медицински транспорт – 420 лв., МРТ на прешлени в МБАЛ Св. Иван Рилски – 350 лв. и 1 265 лв. за физиотерапия в МЦ „Артромедика 1, ЕООД. По делото от ищцата са представени доказателства за посочените разходи, които са във връзка с получените от нея увреждания от станалото ПТП.

С оглед на това съдът намира искът за имуществени вреди за основателен и доказан и счита, че следва да бъде уважен така, както е предявен общо за сумата 2 035 лв., ведно със законната лихва, считано от завеждане на делото – 11.02.2022 г. до окончателното изплащане.

С оглед изхода на спора на ищеца следва да се присъдят разноски, съобразно представения списък, както следва: д.т. – 1 281,40 лв., депозит за вещо лице и свидетел – 300 лв. и заплатено адвокатско възнаграждение в размер 1 716 лв. с ДДС.

Съдът не взема пред вид направеното възражение от страна на ответника по размера на възнаграждението на процесуалните представител на ищцата, пред вид минималния размер, в който разноските се присъждат.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК „Л.И.“ АД, ЕИК ****, София, бул. „****, да заплати на М. Б. Д., ЕГН *****, чрез адв. П. Р., съдебен адрес: София, ул. ****, на основание чл. 432, ал. 1 КЗ и чл. 86 ЗЗД следните суми: - 30 000 лв. – обезщетение за претърпени неимуществени вреди от ПТП, претендирано направо от застрахователя, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането – 10.06.2018 г. до окончателното изплащане и – сумата 2 035 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 11.02.2022 г. до окончателното изплащане и сторените разноски, както следва: д.т. – 1 281,40 лв., депозит за вещо лице и свидетел – 300 лв. и заплатено адвокатско възнаграждение в размер 1 716 лв. с ДДС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в четиринадесетдневен срок от съобщението за изготвянето му пред Софийски апелативен съд.

Съдия при Софийски градски съд: _____